

Grupp 5

FCI-nummer 49

Originalstandard 1996-11-16

SKKs Standardkommitté 2000-02-09

FINSK SPETS

(Suomenpystkorva)

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundarxktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
FINSK SPETS

Ursprungsland/ hemland:	Finland
Användningsområde:	En jakthund avsedd för jakt främst på skogsfågel, även till en viss grad på mindre rovdjur, sjöfågel och älg. En hund med jaktlust. Den söker upp viltet mycket självständigt men dock samarbetsvilligt och markerar vilt med skall.
FCI-Klassifikation:	Grupp 5, sektion 2 Med arbetsprov
Bakgrund/ändamål:	Rasens förhistoria är okänd. Man vet dock att redan för hundratals år sedan har man använt hundar som i typ liknar finsk spets för jakt på allt slags vilt i hela landet. Den ursprungliga målsättningen var att avla fram en jakthund som är bra att skälla på i träd sittande fåglar, men som också skall vara vacker. Då upptagningen till rasens stambok påbörjades på 1890-talet återfanns det hundar främst i landets östra och norra delar, som i typ liknade varandra och hade samma användningsändamål. Första rasstandardens fastställdes år 1892. Redan samma år anordnades rasens första specialutställning och år 1897 det första jaktprovet för trädkällare på skogsfågel. Idag är rasen mycket allmän i både Finland och Sverige. Den är avlad från en ren naturstam och är en viktig del av den finska kulturen. Finsk spets utsågs till Finlands nationalras år 1979.
Helhetsintryck:	Under medelstorlek, nästan kvadratisk byggd, torr, fast och med god resning.
Viktiga måttförhållanden:	Kroppslängden skall vara samma som mankhöjden. Bröstkorgens djup skall vara något mindre än hälften av mankhöjden. Förhållandet mellan nosparti och skalle skall vara ca 3:4. Skallens längd skall vara litet större än bredden, som är samma som djupet.
Uppförande/karaktär:	Livlig, energisk, modig och outrotlig. Kan vara något reserverad mot främlingar, men får aldrig vara aggressiv.

Huvud:

Skallparti	Skallpartiet skall ovanifrån sett vara äggformat och utbreda sig jämnt mot öronen; skallen är bredast mellan öronen. Hjässan skall, från sidan och framifrån sett, vara något välvd. Skallens och nospartiets överlinjer skall vara nästan parallella. Pannfåran skall vara låg. Ögonbrynsbågarna och nackknölen skall vara aningen markerade.
Stop	Stopet skall vara svagt sluttande. Vinkeln mellan nosryggen och hjässlinslinjen skall vara tydlig
Nostryffel	Nostryffeln skall vara tämligen liten och becksvalt.
Nosparti	Nospartiet skall vara smalt, torrt och såväl ovanifrån som från sidan sett jämnt avsmalnande. Nosryggen skall vara rak. Underkäken skall synas tydligt.
Läppar	Läpparna skall vara åtliggande, tämligen tunna och väl slutna med bra pigment.
Käkar/Tänder	Käkarna skall vara kraftiga. Tänderna skall vara väl utvecklade och symmetriskt ansatta. Normalt tandschema. Väl slutet saxbett.
Kinder	Okbågarna skall vara aningen markerade.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora, mandelformade, något snedställda och helst mörka till färgen. Uttrycket skall vara livligt och uppmärksamt.
Öron	Öronen skall vara relativt högt ansatta, alltid upprättstående, tämligen små, spetsiga, fint behårade och mycket rörliga.

Hals:

Halsen skall vara muskulös utan löst halsskinn. På grund av den täta pälsen verkar halsen relativt kort hos hanhundar och medellång hos tikar.

Kropp:

Manke	Manken skall vara tydligt markerad, i synnerhet hos hanhundar.
Rygg	Ryggen skall vara tämligen kort, rak och muskulös.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort och muskulöst.
Kors	Korset skall vara medellångt, väl utvecklat och svagt sluttande.

Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara lång och nå nästan till armbågen, inte påtagligt bred. Revbenen skall vara något välvda. Förbröstatet skall vara tydligt, inte särskilt kraftigt.
Underlinje	Buklinjen skall vara något uppdragen.
Svans	Svansen ringlar sig kraftigt ända från svansroten i en båge framåt tätt längs ryggen, sedan nedåt och svagt bakåt samt trycks mot läret. Svansspetsen når till larets mitt. Utdragen når svansen ungefär till hasleden.
Extremiteter:	
Framställ:	Frambenen skall framifrån sett vara raka och parallella. Benstommen är medelgrov. Överarmen skall vara något kortare än skulderbladet och underarmen.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara väl ansatta, mycket rörliga och relativt branta.
Överarm	Överarmen skall vara något kortare än skulderbladet, något vinklad och kraftig.
Armbåge	Armbågarna skall vara rakt bakåtriktade och befinna sig framför en lodrät linje som är dragen genom skulderbladets högsta punkt.
Underarm	Underarmen skall vara relativt kraftig och lodrät.
Handlov	Handloven skall vara fjädrande.
Mellanhand	Mellanhanden skall vara medellång och något vinklad från sidan sedd.
Framtassar	Tassarna skall vara tämligen runda, s.k. kattassar med väl slutna och väl välvda tår. Trampdynorna skall vara spänstiga, alltid svarta till färgen och på sidorna täckta av tät hårbeklädnad.
Bakställ:	Bakbenen skall vara kraftiga och för rasen normalt vinklade. Bakifrån sett raka och parallella. Benstommen skall vara medelgrov. Läret skall vara något kortare än underbenet.
Lår	Låren skall vara medellånga och tämligen breda med kraftig muskulatur.
Knäled	Knäleden skall vara framåtriktad.
Underben	Underbenet skall vara spänstigt.

Has	Haslederna skall vara relativt lågt ansatta.
Mellanfot	Mellanfoten skall vara relativt kort, kraftig och lodrät.
Baktassar	Baktassarna skall motsvara framtassarna, men vara något längre. Sporrarna skall avlägsnas.
Rörelser:	Rörelserna skall vara lätta, vägvinnande och flotta. Hunden byter travet lätt till galopp, som är den angenämaste rörelseformen. Rörelserna skall vara parallella. Hunden skall vara explosivt snabb då den rusar efter vilt.
Hud:	Huden skall överallt vara åtliggande och utan rynkor.
Päls:	
Pälsstruktur	På bålen skall pälsen vara tämligen lång, till hälften rest eller helt upprättstående, på nacken och ryggen styvare. På huvudet och benen, med undantag av benens bakre del, skall pälsen vara kort och åtliggande. Skuldrornas styva hår skall i synnerhet hos hanhundarna vara betydligt längre och strävare. På lärens baksida och svansen skall håret vara långt och yvigt. Underullen skall vara kort, mjuk, tät och ljus.
Färg	På ryggen skall färgen vara röd- eller gulaktigt brun och helst klar. Insidan av öron, kinder, haka, bröst, mage, insidan av benen, lärens baksidor och svansen ha ljusare färg. En vit strimma på bröstet och litet vitt på tassarna tolereras.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Idealmankhöjd hos hanhundar skall vara 47 cm och hos tikar 42 cm. Tillåten avvikelse är ± 3 cm.
Vikt	Vikten skall vara 12-13 kg hos hanhundar och 7-10 kg hos tikar.
Fel:	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse. <ul style="list-style-type: none"> • Köttigt huvud • Grovt nosparti • Svagt utvecklade underkäke • Öron som är i en skarp vinkel framåtriktade, åt sidan riktade eller bakåtlutande. • Öronspetsar som närmar sig varandra. Öron som är långhåriga på insidan.

- Alltför veka handlovar
- Slapp svans, liksom för kraftigt ringlad svans
- Lång, mjuk liksom för kort eller åtliggande päls
- Skarpt avgränsad brokighet.

Diskvalificerande fel:

- Tydlig aggressivitet mot människor
- Slappa öronspetsar
- Köttfärgad nostrifyffel
- Klargula ögon eller glosögon
- Under- eller överbett
- Kotdefekt i svansen
- Mycket vitt på bröstet och/eller vit socka
- Färger som avviker tydligt från grundfärgen
- Vågig eller lockig päls.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben
163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvången 70
Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40
Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30
E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION